

NÚMERO 24.

I. LOPEZ, EDITOR, (Barcelona).

DIUMENGE 29 OCTUBRE 1865.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ,

Carrer Amples, 26.

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ.

LLIBRERIA ESPANYOLA

DE

I. LOPEZ, EDITOR,

Carrer Amples, 26. y Rambla del Mitj, 20.

BARCELONA.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ.

BARCELONA.

Al mes . . . . . 4 rals.

FORA DE BARCELONA.

Trimestre . . . . . 12 rals

SURTIRÀ UN COP CADA SEMANA.

(Si Déu vol.)

LA SUSCRIPCIÓ COMENSA SEMPRE

lo 15 de cada mes.

UN TROS DE PAPER.

BOM! BOM! INANG! INANG! PIM PAM! VIVAAAAA.....! PUM! PUM! VIVA LA SALUT!

FORA POTINGAS! NO MES LÁUDANO! MALVIATJE! ALELUYA! NAN! .. NAN...! NAN...! BUM! BUM! BOOOOOOM! RETEPLEM RETEPLEM PLEM PLEM! CA-

TATCHIM CATATCHIM! ALSA, MALALTS, À VESTIRSE! CHIVARRI! XEFLAS! TIBERIS! AL TEATRO!

TROS DE PAPER! A CASARSE!!! CARRER DE FERNANDO! MONJETAS AB LLOMILLO! MATAR PORCH! COMEDERE ET BIBERE USQUE AD SATIETATEM! LASCIATE OGNI PAURA!

VOL QUI' ENTRATE! AMICUS PLATO, SED MAGIS AMICA SANITAS! HONNY SOYT QUI NO ESTA ALEGRE!

HOSSANNA! TURRONS DE CAN MASSANA! EUREKA! CAN VILASECA! TRÉS BIEN, FORT BIEN! CAN JUSTING! MES MUSICA: RETECHIN, RETEPLEN: MES

SALVAS: BUM, BUUUUUM! RESPIRAD, OH TEBANOS, YA LOS DIOSSES.....! Quina sort! JA ERA HORA!

OBRIU LAS PORTAS! AL GALL, AL GALL, AL GALL DE LA PASSIÓ! JULIIIIIIII! LA ANADA DEL FUM! ARRI Á LA

MECA! Á pêndre cafè! TERGERILLAS! VIVA LA AVI! VÓLTAL! BROMA CA TA CRIÓ! Fugin, que porto oli! PASSIHO BE, SENYOR MARQUILLAS!

Á LA CATEDRAL! JA CANTAN! JA TOCAN! Ja tiran! VIVAAAAA!!! QUI LA PETA!

Tot Barcelona.

VENIU!

Veniu prompte á Barcelona,
las pagesetas del plà,
veniu, veniu, forasters,
que ha fugit lo *estacional*.

Los argenters ja guarneixen
sos aparadors brillants,
n' estan las tendas de robes
que no hi ha mes que mirar.
Joguinias per los noyets,
regalos per los mes grans,
ne tenen los quinquillaires
la alsada d' un campanar.

Ja que fugint de la peste
anaren los ciutadants
á passarne tot l' estiu,
deixant *galls*, en vostras llars,
veniu, veniu tot depressa,
veniu á tornarne uns quants,
pus que Nadal ja s' acosta
y be 'n tindrem de menjar.

Lo *Te-Deum* ja se canta,
lo mal se las ha guillat
y mos anyorem de véurervos
ab lo mocador al cap.

No habeu vingut en lo estiu,
veniuvos ara á firar.

Digau als vostres promesos
que hi tornareu aviat,
si tenen por de anyorarse
que os vinguin á acompañar,
que també vos anyorem
y som com ells d' os y carn.

Veniu prompte, pagesetas,
ensisadoras del plà.

PAU BUNYEGAS.

Aquest any, per causa del cólera, tot se ha retrassat.
En canvi se ha adelantat lo *Don Juan Tenorio*, que ja roda per los teatros avans de la castanyada.

La gent de orde que necessita mirar lo termómetro pera saber si fa fred, no aproba aquesta infracció de costums.

Lo públich en general la aplaudeix.

En una correspondencia de Paris inserta en lo **DIARI DE BARCELONA** del dia 25 llegim lo següent:

«Por punto general, el cólera no se ceba sino en los barrios pobres y en las clases necesitadas, lo cual tranquiliza mucho á la población en general.»

¡Ab quina gent mes desanimada se deu tractar lo autor de la carta que se tranquilisa veient que los mes desgraciats en temps normal son també los mes desgraciats en temps de epidemia!

¿Qué s' hi jugan que aquet senyor té certificats del rector y del arcalde dihent que es un home com cal?

Vaja, fassis llenpiar las entranyas, que hi té tranyinas.

Lo teatro Romea, lo de Santa Creu y lo del Liceo, segons diuhien, se estrenan tols ab *Lo Tusó trencat*, drama original del nostre governador civil.

Ja farem saber al públich ahont lo trenca mes bé.

Algun dels cómichs nos sembla que deixarà lo Tusó de manera que no tindrà adop.

¿Coneixiau al cólera? Ja es mort!

UN METJE: Per matar no 'm fa cap falta.

UN EMPLEAT: Demà 'm torno á donar de alta.

UN CATALÀ PUR SANG: ¿En trompa? ¡Fort!

LO REGISTRE CIVIL: ¡Aixamplat, cor!

LO AJUNTAMENT: ¡Encara 'm cou la galta!

UNA SOGRA, RAQUÍTICA Y MALALTA:

Ja puch tornar á enrabiarme, ¡quína sort!

UNA LLETJA: ¡Potsé ara 'm casaré!

UNA MACA: Per ell no sò casada.

UN FART: Aquet Tot Sants m' enfitaré.

UN ESTUDIANT, GRATANTSE 'L CAP: ¡Penjada!

EN LOPEZ, FENT SINGLOTS: ¡Ja tindrem pescal!

TOT BARCELONA EN PES: ¡Viva la gresca!

FÁBULAS.

Cayentli un tauló al cap mentres ballaba
Va quedar mort en Pau, sense dir faba.

Observo que 'l ballar
O be fa riurer molt, ó fa plorar.

Per menjá en aquest temps fruta, un bastaix,
L' hi agafà vomit, rampa y... al calaix.
¡Si era tornaba 'l Pare Adam, per bromà,
Dupto molt que 's menjés aquella pomà!

Per menjá uns quants melindros, ¡semebla un somí!
En van morí una colla ab rampa y vomit.
En Espanya, es probat,
No pót menjar ningú sino l' empleat.

BONAVENTURA GATELL.

Sempre m' ho vaig pensar que 'ls emblanquinadors farian una de les sevas.

¡Té! ¡ara m' han emblaquinat la fatxada del Teatre Principal!
¡No l' hi faltaba mes que aixó! ¡Sembla un ramillet de sucre d' aquells que risan per Tot Sans.

¿No 'l demanaban? ¡Ja ha arrivat lo dia del *Te-Deum*!
Vaija, ara no fassin lo plaga; per aixó bons talls, alglop del ranci; res de amohnirarse y sobre tot res de morir del cólera porque sabem de cert que si algú feya befa de nosaltres autoritats hasta aquet punt, se pendrian ab ell algunes midas molt serias.

Una societat de ball, establerta en lo carrer de Mendabala, ha regalat 1266 rals pera obsequiar ab un bon dia a los pobres del barri.

Aquesta societat se titula *La Reyna de las flors*.

Si per allí senten cridar *Viva La Reyna*, ja saben donde lo que aquet crit significa.

Proposa un manobra que la fatxada del Teatre de Santa Creu se fassa desapareixer sens tirarla á terra.

Diu que en engrandint un xich mes las finestras no quedará borrhall, y te rahó!

¡Vaja, arquitecto! aixís podria satisfer sa desenfrenació á las oberturas y se estalviaua lo discorrer linea ninots.

—Ola, senyor Quim! ¿que no obra la botiga?

—No, senyor; tampoch vendria res, mes m' estimop sejarme.

—Ben pensat. Passibo bè.

—Ola, senyor Jaume! ¡ja ha obert la botiga?

—Sí, senyor; encara que no vench, aixís se oreja, trayent la pols y donem animació á lo carrer.

—Ben pensat, passibo bè.

¡Es cremador aixó de que cada hu fassa las cosas al ves de un altre y que tothom tinga rahó!

PARE.—¿La enfermedad estacional es Cólera?

FILL.—Sí pare.

P.—¿Los casos sospechosos son Cólera?

F.—Sí pare.

P.—¿La enfermedad reinante es Cólera?

F.—Sí pare.

P.—¿Son, donchs, tres Cóleras?

F.—No pare; perque aixís com á un que escriu mient en un diari se li pót dir *tanoca*, *cap de carbass panarra*, sent un sol lo qui ho fa, així mateix lo Cólera molts noms sent un sol y fastigós lo qui fa venir rampa.

P.—Molt ben respot. Tè, comprat una baldufa.

Li dona dos quartos.

Un home de Olot escriu á un diari de Barcelona que la salut allí no pót ser millor, á pesar de alguns casos desagradables.

Es dir que per aquet senyor una moneda de cinch duros per ser ben bona ha de ser curta de pes.

¡Cadescú per allí ahont la ensila!

EPITAFIS.

Viatjant: fes lo que 'l digui.
«Baix aquet marbre gelat,
hi ha 'l cólera soterrat.»
Resa... perque may mes sigui.

Aquí jau la tremenda malaltia
trinxada per la dalla de la Seca,
habent causal, venintne de la Meca,
sa vida, horror; sa mort, gran alegria.

Lo cólera que 'ns baldaba
Hic jacet: no pot oséndrer.
Cap metje sapigué enténdrer
lo seu mal, ni 'l que ell causaba.

Tot buscant d' ahont lo cólera venia,
La medicina va morir, cansada.
Hagués fet molt mes llarga la jornada
Tot buscant com s'en va, de cert viuria.
Si (*¡Dèu no ho vulgui!*) eix mal ve altra vegada,
La ciencia de sa tomba surtiria
Si, deixantne en son lloch Ganges y Meca,
Nos diguéus: «S' en va aixins, ¡Eureka! ¡Eureka!»

PAU BUNYEGAS.

Aquí el cólera en persona
de un trastorn va quedà fret
pels motius que li ha tret
la prempsa de Barcelona.

S. P.

Los que passeu per aquí
Poseu pes sobre eixa llosa
Puig convé que 'l que hi reposa
No pugui tornà a sortí.

ROBERT SANALL.

Aprofitant l'últim racó infestat,
Lo cólera aquí dins se ha retirat.
Ara si que està llést. ¡Trenqueus de ríurer!
¡No hi ha cap *retrat* que puga viurer!

Aquí reposa lo *brut del Ganges*,
Lo brut que 'ls barris deixaba nets;
Mans foradadas, gastaba un *polveo*;
Pero pagaba l' Ajuntament.
Valent ab donas y ab criatures,
En art y ab homens lonto y cobart,

No ha mort faixadas, ni prestamistas,
Ni clavagueras, ni Jochs florals.
Volgué ab nosaltres fer quatre mesas:
Agafa 'l taco, demana 'l guix...
¡Xambó de marca! ¡si no s' en deixa!
Fins las babutxas deixaba aquí.
De tres las dugas, vam fer la casa,
Surt, s' espifia y 'ls hi fem tots,
Lo taco llença; ¡no porto sueltos!
Diu, y s' escapa. ¡Ja l' hem vist prou!

BONAVENTURA GATELL.

HIC JACET

MORBUS ASSIATICUS

INFATIGABILIS AUCTOR VIUDORUM ORPHANORUMQUE
Á MEDICIS ET APOTICARIBUS IGNOTUS
AMOHINOSUS SICUT ASINI MUSCA TEMERARIUS QUAM
ARAGONENSIS
INTER OMNES MORBOS CRUDELISSIMUS
DESPOPULAVIT CIVITATES CEMENTERIOS POPULAVIT
ENRAMPAVIT INNEGRIVIT ET OCCIDIT
RICOS ET PAUPEROS
OBIT SE METIPSO
S. P. Q. B.
FACIUNT EI FIGAM USQUE AD ALTERAM
VOLTAM

Lo cólera jau aquí
trist dexanne y descontent
puig que en mitx de tanta jent
com á mort durant tres mesos,
per mon dolor, ay de mi,
no ha mort cap dels meus inglesos!...

«UN ENREDERIT.»

SÍMILS.

¿En qué se sembla lo *Te-deum* al cólera?
—En que té sis lletras.
¿En qué se sembla lo *Te-deum* á la *Figlia del desierto*?
—En que 'l posa en música en Marraco.
¿En qué se sembla lo *Te-deum* á la Xina?
—En que hi ha té.
¿En qué se sembla lo *Te-deum* al Champagne?
—En que fa posar alegre.
¿En qué se sembla lo *Te-deum* á un *tutti*?
—En que 's canta.
¿En qué se sembla lo *Te-deum* á Sant Narcís?
—En que se celebra avuy.
¿En qué se sembla 'l cólera á aquets símils?
—EN QUE S' HA ACABAT.

Solució de la charada anterior.

OFICINA.

Solució del geroglífich anterior.

Cap partit es bo, si demana quartos.

CHARADA.

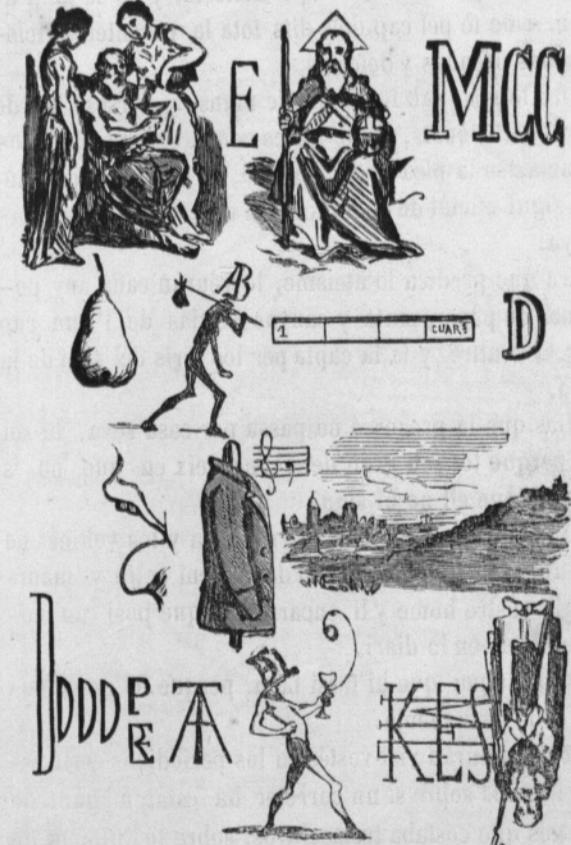
La primera tota sola
no es res i y n' es la *primera*!
La segona n' es un mal
y també es fruit de la terra.
No 't moguis d' aquí ahont te trobas,
lector, que hi tens la *tercera*.
Quatre, cinch, son musicals
per mes que ho negui la *sexta*.
Pót ser que algun adroquer
te dos *cinchs* de molta veras
Y així es fàcil que 'l *hu y sis*
si li compras *quinta y sexta*.
Ja la gent de la ciutat
no e *cinch y dos* com feya
pus lo cólera n' es fora
y no causa cap molestia.
Lo colom al *cinch y quatre*
tem, com al llop las ovellas,
quedanse molt *sis y cinch*
de tant assustat que 'l deixa.
Vegi á Donya *terza y quarta*,
dos carnavals enderrera
que un llarch *tres, sis y primer*
li servia de disfressa.
Lo *tot d'* aquesta charada
es molt fàcil que 's comprengua,
donchs ja que 's canta 'l *Te-Deum*,
femho Barcelona entera.

EPÍGRAMA.

Que lo *roce il-lustra* molt
varen dir á doña Pepa,
y ella per teni 'l fill sabi
d' en tant en tant li fa fregas.

S. P.

GEROGLÍFICH.

La solució 's dará en lo número que vé.

Ara dissimulin,
E. R. — Casimiro Miralles.

Barcelona. 1865.—Imprenta de Narcís Ramírez y Companyia, Pasaje de Escudellers, número 4.